

og at det utvivlsomt vilde blive fornødent — ogsaa under Hensyn til Fødselshyppighedens Aftagen og den større Levesandsynlighed — i kommende Tider at forhøje disse Præmieudbetalinger, men at han ikke vilde finde det rigtigt paa det nuværende Tidspunkt at skride til saa væsentlige Forhøjelser som foreslaaet af Mindretallet. Angaaende Kommunernes Støtte til Præmiebetaling betonedes samme Taler, at »Afgørelsen maa knyttes til det enkelte Trangstilfælde efter Ansøgning fra den enkelte og ingen Sinde kan træffes kollektivt«.

Alle Mindretallets Ændringsforslag forkastedes eller bortfaldt ved Afstemningen, medens Flertallets Ændringsforslag, som den konservative Ordfører (*Hans Thyge Jacobsen*) betegnede som Forbedringer, og hvori han paa visse Punkter saa en Imødekommen overfor konservative Tanker, vedtoges enstemmigt eller uden Afstemning.

Ved 3. *Behandling* gav Partiernes Ordførere Udtryk for deres Syn paa Reformen som Helhed. *Holger Larsen* (S.), som ogsaa var Udvalgets Ordfører, foretog en Sammenligning af Lovforslagets Bestemmelser med den hidtil gældende Lovgivning og gjorde Rede for de Forbedringer, der var opnaaet paa en Række Omraader. »Ved at regulere indenfor selve Lovforslagets Rammer, ved at tage lidt fra de bedst stillede og give til de daarligst stillede, ved at tvinge den Del af Samfundets Medlemmer, som ikke hidtil har haft Sans for, at de burde bære Byrderne sammen med den øvrige Del af Befolkningen, ind i Forsikringen, og ved at paalægge den øvrige Befolkning et mindre Invalidekontingent«, var det lykkedes at opnaa de gode Resultater, som Lovforslaget var Udtryk for, og Taleren anbefalede det paa det bedste. — *Krag* (V.) fremhævede den ved det obligatoriske Medlemskab i Sygekasserne skete Principændring, som Venstre hilste med stor Tilfredshed, thi derved var »det store og det betydningsfulde Skridt gjort frem imod Forsikringsprincippet som i Virkeligheden afgørende Faktor ikke blot overfor Invalideforsorgen, men ogsaa overfor Aldersforsorgen«. Det kunde ganske vist med formel Ret siges, at Aldersrenten er udenfor Forsikringen, men ogsaa kun med formel Ret, da Forsikringen er Vilkaaret for Retten til Aldersrente. Efter at have dvælet ved forskellige af Lovforslagets Enkeltheder, særlig Virkningerne af Undladelse af Præmiebetaling, Kommunens Støtte til Præmiebetaling, Aftrapningen af Renteydelserne, Fradragsreglerne og Prisreguleringsparagraffen, udtalte Taleren som Venstres Opfattelse, at man ved denne Lovgivning naaede »et betydeligt Skridt frem mod den almindelige Folkeforsikring mod Invaliditet og Alderdom, som hele Udviklingen i Forholdet mellem Aldersklasserne i Befolkningen gør nød-